

וסוד הדבר - כנגד שמי נקודות שהן שני מלים, רומו בפסוק פרים בני בקר שנים. ובוגר נקודה שהיא עטרת על ראשיהם, אמר ואיל אחד, כמו בתר אחד. אחר שאמרה אי אפשר בתר אחד, איזערת גראם, אווז הבי, ושער עזים אחד הקטינה עצמה. אף בך, ושער עזים אחד לחטאת. איל של יצחק חור להיות שער. התהפק מרחמים לדין, ויקטן.

ומושום זה נאמר שער עזים אחד לחטאת, ולא אמר לעולה, להיות בתר. ומניין לנו שיש יריד בירידה בחטאת? שנאמר (ויקרא ט) ויריד מעשות החטאת. ומדוע שף עולה עם חטאת בירידה? אלא לפחות, שעולה היתה בהתחלה מדת הרחמים, ולבסוף התהפקה למדת הדין בירידה, ונקרה חטאת, והפל אחד.

ומושום זה נאמר הביאו עלי כפרה. עלי - היתה הלבנה בתר ודאי, בוגמת זה, ולבסוף התמעטה וירדה לנגוליו בוגמת זה, ובומן זה נאמר הביאו עלי כפרה, שנאמר בה (שם ז) היא העלה, עולה מרגליו, שנאמר בה (ישעה ט) והארץ הרים רגלי, לומר בה השמים כסאי. וזהו סוד (שמואל ב כט) צדיק מושל יראת אלhim. שפהך דין לרחמי. ורזא דמלה, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

ובוגמת זה הוה", יהוה. ועוד, בכש אחד ושייב כבשים בני שנה תמיימים, ל渴בל תלת ספירן. שבעה כבשים בני שנה, ל渴בל שבע ספירן. שבעה כבשים בני שנה - בוגר שבע ספירות. שבעה כבשים בני שנה - הם שבעה ימים של הלבנה. בני שנה - בני הלבנה שנקרה שנה, שהיא אחת מאותן שנים קדמוניות. (ע"ב רעה מהימנא).

זה:

ובראש חישיכם וגוי. וכי כמה ראשין איןון לסייע. וזה לית רישא לסייע, אלא שם שא, דאייה רישא לגבהה. אלא ראש תרין בכל ירחא וירחא. וainon

ורזא דמלה, ל渴בל תרין נקודין, דאיןון תרין מלכים, קא רמי פרים בני בקר שנים, ול渴בל נקודה עטרת על רישיהו, אמר, ואיל אחד, במו בתר אחד. בתר דאםרת אי אפשר לשני מלים שישתמשו בכתיר אחד, איזערת גראם, אווז הבי, ושער עזים אחד לחטאת. איל דיצחק, אתהפק מרחמי לדיינה, ואיזער.

ובגין דא שער עזים אחד לחטאת, ולא אמר לעולה, למחרוי בתר. ומגון דאית יריד בחטאת, שנאמר (ויקרא ט) ויריד מעשות החטאת. ואמאי שף עולה עם חטאת בירידה. אלא לאולפא, לעולה הות בקדמיה מעת הרכמים, ולבתר אהבתה לדיינה בירידה, ואתקריית חטא, וככלא חד.

ובגין דא, הביאו עלי (דף רמ"ח ע"א) כפרה, עלי הות סיירה בתר וקאי, בגונא דא ולבתר אהמיעית, ונחתת לרגלון דיליה, בגונא דא ובגונא דא הביאו עלי כפרה, איתמר בה, (ויקרא ז) היא העלה, סליקת מרגלי. דאתמר בה, (ישעה טו) והארץ הדים רגלי. למיימר בה, השמים כסאי. והאי אייה רזא, (שמואל ב כט) צדיק מושל יראת אלhim. דמהפק דין לרחמי. ורזא דמלה, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. בגונא דא, הויה". יהזה.

� עוד, בכש א' וששי כבשים בני שנה תמיימים, ל渴בל תלת ספירן. שבעה כבשים בני שנה, ל渴בל שבע ספירן. שבעה כבשים, איןון ז' יומין דסייע. בני שנה, בניו דסייע, דאקרי שנה. דאייה חד מאינון שנים קדמוניות. (ע"ב רעה מהימנא)..

זה:

ובראש חישיכם וגוי. וכי כמה ראשין איןון לסייע. וזה לית רישא לסייע, אלא שם שא, דאייה רישא לגבהה. אלא ראש תרין בכל ירחא וירחא. וainon